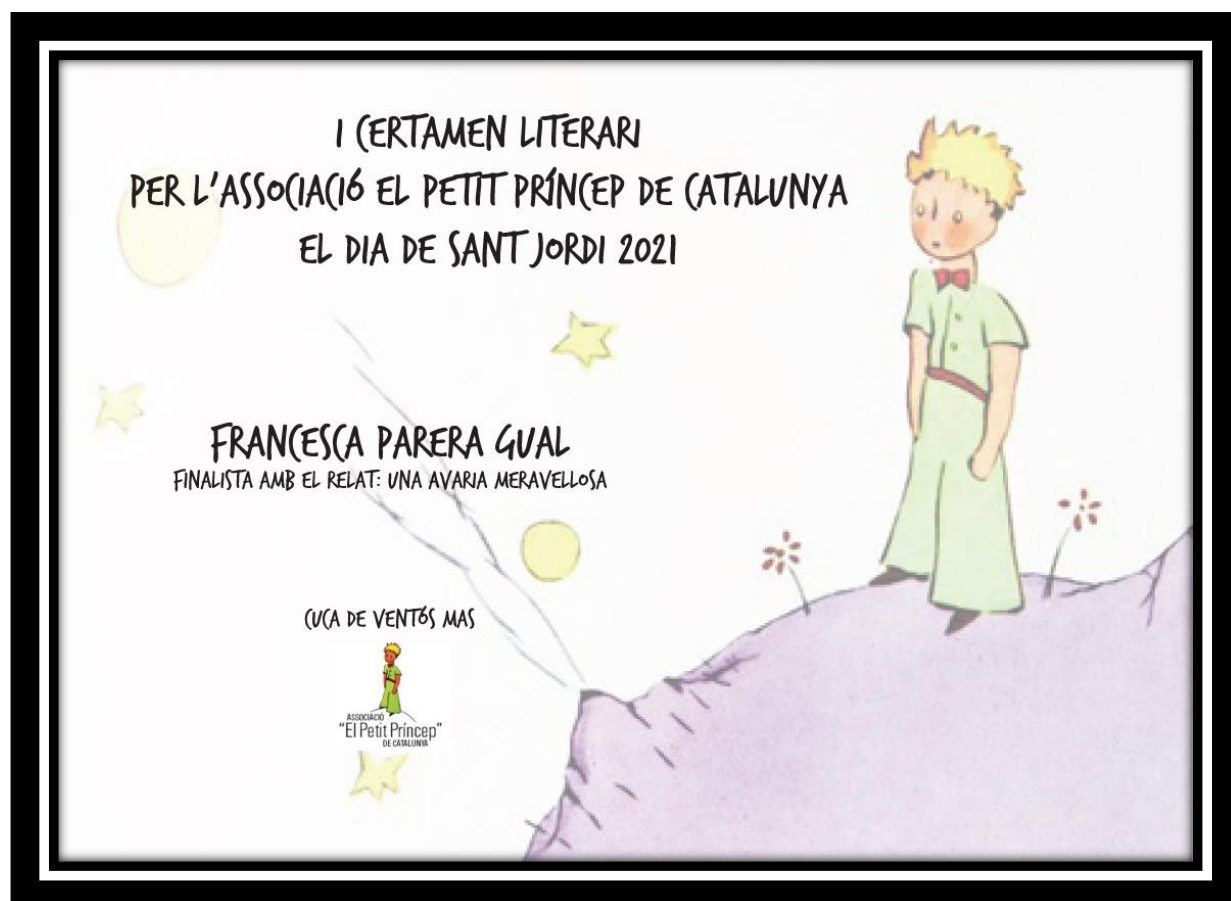
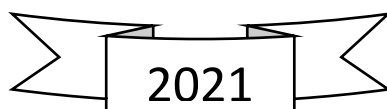


Associació El "Petit Príncep" de Catalunya

Obra finalista



UNA AVARIA MERAVELLOSA

Relat basat en el capítol II de l'obra d'Antoine de Saint-Exupéry
"El petit príncep"

—És exactament així, que el volia!

Aquesta és la frase que el petit príncep pronuncia quan l'aviador li fa lliurament d'una caixa dibuixada tot dient-li:

—El be que vols, és a dins.

Els dibuixos anteriors no havien tingut l'aprovació d'aquell misteriós noi, el petit príncep. Eren més figuratius, sí; però no reflectien la veritat del nen.

La història d'una persona adulta sola al desert, que es debat entre la vida i la mort per culpa de l'avaria del motor de l'avió que pilotava, és el somni real, i terrenal, d'Antoine de Saint-Exupéry, l'autor del llibre.

Els avions volen, efectivament, i ell era un pilot experimentat, aquí (al món terrenal) i allà (en un altre "món"). I volen com també ho fan els somnis, les il·lusions, els desitjos i les fantasies.

Antoine de Saint-Exupéry té son i somia amb el que hi ha al fons del seu cor.

La tristesa i l'enyor que sent per la prematura mort del seu estimat germà François, amb tan sols catorze anys, necessiten ser apaivagats a fi que la vida se li faci suportable. És possible, també..., que Antoine recordés la caixa tancada en què el noi reposava per sempre més, quan va veure el seu cos per darrera vegada, ja inert.

De fet, una caixa és el receptacle ideal per a contenir qualsevol "cosa" que desitgem, i que solament nosaltres sabem. Per això, el petit príncep estava tan content amb aquell dibuix. A dins hi havia el seu anhelat be, tal com el desitjava, sa i estalvi.

L'autor del dibuix, l'aviador, Antoine, també fa volar, una vegada més, la seva imaginació quan li diu que no necessitarà gaire herba per menjar,

perquè el be és... “molt petit”. Tal volta en François també ho era massa...

I el nostre protagonista, el petit príncep, dona novament vida al be quan li respon:

—No tan petit! Mira! S’ha adormit.

Curiosa frase aquesta..., el be està molt viu, i al seu torn això no és cap impediment perquè s’adormi...

La nostra ment és l’única responsable de la nostra pròpia felicitat. Una felicitat que rau a aconseguir la pau interior, una mena de “tot està bé” o de “tot està com ha d’estar”. I tant Antoine, com l’aviador, com l’entranyable petit príncep, la saben finalment trobar.

FI